

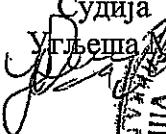
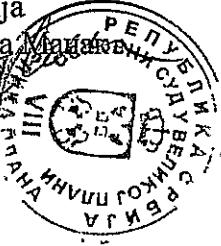


Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.69/20
04.03.2025. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ

Налаже Вам се да ТЕРЗИЋ БРАНИСЛАВУ из Београда улица Илије Ђуричића број 11/5 истакнете решење Основног суда у Великој Плани К.69/20 од 18.02.2025. и решење Вишег суда у Смедереву Кж2. 22/25 од 28.01.2025. преко интернет странице суда.

Прилог решење од 18.02.2025.
решење Кж2.22/25

Судија
Угљеша Милановић





Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.69/20
18.02.2025. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, као кривични и то председник већа-судија Угљеша Мачак са записничарем Јасном Максимовић у кривичном предмету против окривљених Терзић Бранислава и Цолић Анђелка обојице из Београда због кривичног дела превара у саизвршилштву из члана 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ по оптужном предлогу ОЈТ Велика Плана Кт.60/20 од 04.02.2020.године, донео је дана 18.02.2025. године следеће

РЕШЕЊЕ

Издвајају се из списка предмета записник о испитивању оштећене Рајичић Миланке из Смедеревске Паланке сачињен пред ОЈТ Велика Плана Кт.647/18 од 17.04.2019.године и записници о препознавању лица од 24.11.2017.

По правноснажности наведене доказе ставити у посебан омот и чувати код судије за претходни поступак одвојено од осталих списка и поступити сходно члану 237 ЗКП-а.

Образложење

Пред овим судом у току је кривични поступак против окривљених Терзић Бранислава и Цолић Анђелка обојице из Београда због кривичног дела превара у саизвршилштву из члана 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ.

На главном претресу дана 27.11.2024.године је бранилац окривљеног Терзић Бранислава адвокат Горан Митровић навео да је записник о препознавању од 24.11.2017.године урађен супротно члану 90 став 3 ЗКП-а јер је окривљени био доступан државним органима. Бранилац окривљеног Цолић Анђелка адвокат Дарко Ђосовић је навео да је препознавање лица вршено противно одредбама ЗКП-а који исте регулишу. Наводи да су окривљени били доступни, могли бити доведени на препознавање, поставити им се браниоци или позвати исте који би присуствовали препознавању. Истакао је да када се ради о препознавању путем фотографија треба да постоји фотодокументација. У том смислу фотографије које су оштећеној приказене и фотографије које указују да је она прстом показала на неко лице, што недостаје.

Поводом навода одбране ОЈТ је изјавило да је препознавању присуствовао тужилац а да су окривљени били доступни да би било извршено непосредно препознавање а не преко фотографија.

Решењем Вишег суда у Смедереву Кж2.22/25 од 28.01.2025. укинуто је решење Основног суда у Великој Плани К.69/20 од 27.11.2024. којим је одлучено да се из списка предмета издвоји записник о испитивању оштећене Рајичић Миланке из Смедеревске Паланке сачињен пред ОЈТ Велика Плана Кт.647/18 од 17.04.2019.године и записници о препознавању лица од 24.11.2017.и предмет враћен на поновно одлучивање.

Извршеним увидом у записник о испитивању оштећене пред ОЈТ Велика Плана Кт.647/18 од 17.04.2019. године је утврђено да приликом њеног испитивања није био присутан бранилац окривљеног Терзић Бранислава и да нема доказа да је исти о том испитивању обавештен као ни окривљени Џолић Анђелко. У списима предмета нема доказа да су окривљени или бранилац обвештени о овој радњи. Бранилац окривљеног адвокат Горан Митровић је пуномоћје доставио пре предузимања ове радње 07.02.2019. а ОЈТ Велика Плана је оно са изјавом окривљеног достављено од стране Другог ОЈТ у Београду поднеском Ктр.116/19 од 22.03.2019. Обзиром на наведено и да ОЈТ на записнику од 27.11.2024. није пружило доказ о евентуалном обавештењу о доказној радњи испитивања оштећене суд је утврдио да се ради о доказу који је противан члану 300 ЗКП-а. Неспорно је да је окривљени Џолић Анђелко је дана 23.11.2017. био доступан ПУ Крагујевац ради спровођења радње одузимања предмета и да су за њим била претходно расписана потрага или нема доказа да је ОЈТ ради спровођења радње препознавања покушало да обезбеди присуство окривљеног након радњи које је спровела ПУ Крагујевац. Такође, нема доказа да је ради обављања радње препознавања покушано да се присуство окривљеног Терзић Бранислава обезбеди позивом или довођењем а радња саслушања је рађена тек 20.03.2019. замолним путем. У самим записницима о препознавању нема података из којих разлога су обављени на основу фотографија односно који би указивао на недоступност што је услов предвиђен чланом 90 став 3 ЗКП. Такође, ради утврђивања законитости саме радње нису достављене фотографије лица која су била показана заједно са окривљенима а ради потврђивања законитости поступка да се ради о лицима чије су особине сличне онима како је описала претходно оштећена што указује да ни овакве радње нису извршене у складу са чланом 90 ЗКП. Увидом у сам записник о препознавању за Терзић Бранислава је утврђено да је окривљени Терзић Бранислав рођен 1967. а у самом записнику се наводе годишта других непознатих лица која су рођена 1989., 1981., 1985., 1982., 1988., 1984., 1973., 1976., 1974. што јасно указује на не законитост поступка и поред присуства ОЈТ. Полазећи од утврђеног одлучено је као у изреци решења на основу члана 358 у вези са чланом 237 ЗКП-а.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 18.02.2025. године

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења је дозвољена жалба Вишем суду у Смедереву у року од 3 дана од дана пријема, преко овог суда.





Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж2 22/25
Датум: 28.01.2025. године
Смедерево

ОСНОВНИ СУД
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

10. 02. 2025

ПРИЈЕЉЕНО

Виши суд у Смедереву, у већу састављеном од председника суда - судије Слађане Бојковић, председника већа и судија Предрага Лукића и Лидије Јовановски, чланова већа, са записничарем Наташом Милошевић, у кривичном предмету окривљених Бранислава Терзића и Анђелка Цолића, обожица из Београда, због кривичног дела превара у саизвршилаштву из чл.208.ст.1. у вези са чл.33. КЗ по оптужном предлогу Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт 647/18, Кто 60/20 од 04.02.2020. године, одлучујући о жалби јавног тужиоца ОЈТ у Великој Плани од 28.11.2024.године, изјављеној против решења Основног суда у Великој Плани К 69/20 од 27.11.2024. године, на седници већа одржаној дана 28.01.2025.године, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВА СЕ жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт 647/18, Кто 60/20 од 28.11.2024.године, па се **УКИДА** решење Основног суда у Великој Плани К 69/20 од 27.11.2024. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

О бразложење

Решењем Основног суда у Великој Плани К 69/20 од 27.11.2024. године, ставом првим издвојени су из списка предмета записник о испитивање оштећене Рајичић Миланке из Смедеревске Паланке сачињен пред ОЈТ Велика Плана Кт 647/18 од 17.04.2019.године и записници о препознавању лица од 24.11.2017.године. Ставом другим истог решења одлучено је да по правноснажности наведене доказе ставити у посебан омот и чувати код судије за претходни поступак одвојено од осталих списка и поступити сходно члану 237. ЗКП.

Против наведеног решења жалбу је благовремено изјавио јавни тужилац ОЈТ у Великој Плани због погрешно утврђеног чињеничног стања из чл.440. ЗКП са предлогом да Виши суд у Смедереву укине ожалбено решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Виши суд у Смедереву одржао је седницу већа на којој је резмотро целокупне списе предмета, заједно са побијаним решењем које је испитао у смислу одредбе члана 467. став 1. ЗКП, испитујући решење у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби па је по оцени жалбених навода и предлога нашао:

- жалба је основана.

Наиме иако је жалба јавног тужиоца изјављена због погрешно утврђеног чињеничног стања из садржине исте произилази и да је ожалбено решење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер су дати разлози нејасни и противречни, односно о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна

противречност између онога што се наводи у разлозима одлуке о садржини записника, б иказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Наиме, у разлозима своје одлуке првостепени суд наводи да се ради о доказима који су противни чл.300 ЗКП јер је према стању у списима предмета окривљени Анђелко Џолић дана 23.11.2017.године био доступан ПУ Крагујевац ради спровођења радње одузимања предмета и нема доказа да се радња његовог препознавања не би могла спровести непосредно а у погледу окривљеног Бранислава Терзића нема података о недоступности. Такође, у списима предмета нема фотографија окривљених, а ни других лица која су оштећеној непознатим а са особинама сличним онима које је оштећена описала, те овакве радње нису извршене у складу са одредбом чл.90. ЗКП.

Међутим, овакав став првостепеног суда у потпуности је неразумљив и неприхватљив имајући у виду целокупно стање у списима овог кривичног предмета. Наиме, у списима предмета налази се записник Основног јавног тужилаштва у Великој Плани од дана 24.11.2017.године - у поступку предузимања доказне радње у предмету против НН лица због учињеног кривичног дела превара из члана 208.КЗ који се води на основу кривичне пријаве КУ 460/17, а која доказна радња је извршена у просторији за препознавање МУП РС, ПС Смедеревска Паланка и у коме је наведено да је доказна радња препознавања лица окривљених Анђелка Џолића и Бранислава Терзића од стране сведока оштећене Миланке Рајчић обављена наведеног дана, да су оштећеној показане фотографије њој непознатих лица чије су основне особине сличне онима које је претходно описала, па јој је наведеном приликом приказано 12 фотографија различитих лица, различитих годишта међу којима су биле и фотографије оба окривљена лица. Конкретно, оштећана је прво детаљно описала оба лица, а потом са сигурношћу од 100% вероватноће препознала окривљене Анђелка Џолића и Бранислава Терзића као извршиоце предметног кривичног дела, такође детаљно објашњавајући ко је од окривљених предузео коју радњу извршења. Наведеној доказној радњи присуствовали су заменик јавног тужиоца, записничар и сведок оштећена што је све констатовано на записнику о препознавању.

Одредбом члана 100.став 1. ЗКП која се односи на препознавање лица или предмета, прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. тог законика. Ставом три истог члана је прописано да се у преистражном поступку и истрази, препознавање лица обавља у присуству јавног тужиоца.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су особине сличне онима какве је описао. Ставом три истог члана је прописано да ако лице или предмет из става 1. нису доступни, окривљеном се може показати фотографија тог лица или предмета заједно са другим фотографијама њему непознатих лица или предмета чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Према томе, препознавање лица од стране сведока предвиђено је као посебна доказна радња у смислу одредби члана 100. ЗКП, и пошто је препознавање у формалном смислу задовољило услове које предвиђа одредба члана 100. ЗКП и члана 90.став 3. ЗКП, односно извршено је на основу фотографије, потпуно је нејасан закључак првостепеног суда да исто није законит доказ. Такође, наводи одбране, које у свему прихвати и првостепени суд да су окривљени била доступни органима поступка у том тренутку, нису утемељени подацима из списка предмета, имајући у виду да су од окривљеног Џолића дана 23.11.2027.године, од стране полицијских службеника ПУ Крагујевац привремено одузети предмети у смислу

одредбе чл.286.ЗКП, при чему није наведено у вези са којим кривичним делом и по чијој пријави, док је препознавање лица од стране оштећене Миланке Рајчић извршено од стране ЏС Смедеревска Паланка наредног дана, 24.11.2017.године, те је потпуно нејасно на основу чега је првостепени суд закључио да је окривљени Цолић био доступан органима поступка-полицијској станици Смедеревска Паланка и Основном тужилаштву у Великој Плани, нарочито с обзиром на даљу динамику у овом кривичном поступку те чињеницу да окривљени Цолић ниједном није приступио органу поступка, нити суду те је донето решење Основног суда у Великој Плани Кв 311/22 од 26.12.2022.године да се окривљеном суди у одсуству.

Такође, нејасно је на основу чега је првостепени суд закључио да о испитивању оштећене од стране јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани дана 17.04.2019.године није био уредно обавештен бранилац окривљеног Бранислава Терзића, адв. Горан Митровић, будући да о томе нема доказа у списима предмета, нити је првостепени суд пре доношења ожалбене одлуке извршио провере у том правцу, како би са сигурношћу утврдио да ли је испитивање оштећене обављено у складу са законом односно да ли је о истом био обавештен окривљени односно његов бранилац.

Имајући у виду све изнето те чињеницу да првостепени суд није дао јасне и довољне разлоге за своју одлуку о издавању предметних записника као незаконитих доказа, а на шта се основано указује изјављеном жалбом јавног тужиоца, у овом тренутку не може се испитати законитост и правилност исте те је решење морало бити укинуто и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање о предлогу одбране да се из списка предмета издвоје записник о испитивању оштећене Миланке Рајчић од 17.04.2019.године и записници о препознавању лица од 24.11.2017.године.

~~Због свега напред наведеног, донето је решење као у изреци, а на основу члана 467. став 4. ЗКП.~~

Виши суд у Смедереву, дана 28.01.2025.године.

Записничар
Наташа Милошевић, с.р.

